MEREU LA UN PAS DE RETROGRADARE

ELECTROPUTERE Craiova

Electroputere Craiova, echipa promovată în Divizia B de regretatul antrenor Oțeleanu împreună cu Clement Iordănescu a mai trecut prin momente grele. Exact cu un an în urmă, de pildă, se afla în aceeași situație ca și acum, la un pas de marginea prăpastiei. Atunci, în iarna trecută, doi entuziaști și excelenți cunoscători ai fotbalului — antrenorul *Constantin Oțet* și medicul *Vasile Frinculescu* — s-au angajat să pună stavilă alunecării echipei spre Divizia C. Au impus o disciplină de fier, au efectuat zeci de ore de antrenament intens reușind, în extremis, ceea ce nimeni nu mai spera. Doi oameni „de fotbal" și vreo 14 jucători au demonstrat în cinci luni că în fotbal nu se poate trăi fără muncă, pasiune, sacrificii.

Dar, iată că a trecut un an și Electroputere se află din nou la hotarul dintre „B" și „C". N-a învățat nimic din istoria ultimilor ani și, se știe, șansa supraviețuirii fără strădanii nu poate fi forțată la infinit. Am fost la Craiova, în marea uzină. Am discutat cu mulți oameni. Căutăm acum să desprindem dintr-un noian de fapte pe cele mai semnificative, pe cele care au cîntărit greu în balanța comportării nesatisfăcătoare a echipei în toamna anului '72.

• „N-AM PRIMIT NICI UN SPRIJIN DIN PARTEA NIMĂNUI..." (Clement Iordănescu, **antrenor**).

Pînă în vara trecută, *Clement Iordănescu* a fost antrenorul coordonator al Centrului de copii și juniori Universitatea. N-a vrut să treacă la Electroputere, de unde fusese concediat cu vreo trei ani în urmă. A refuzat o zi, două, trei pînă cînd s-a trezit cu o mașină la stadion. A cedat insistențelor în momentul cînd i s-a promis tot sprijinul necesar.

Făcînd o retrospectivă a turului, antrenorul echipei Electroputere găsește patru categorii de cauze care au generat slabul randament al formației : *1. lot necorespunzător* (echipa nu are un coordonator de joc, nu are o linie de atac eficace), *2. tratarea superficială a pregătirii de către unii jucători* (Boșoteanu Bîtlan), *conjugată cu viața nesportivă pe care au dus-o alții* (Vasilescu, Șarpe, Bichea), *3 lipsa unei baze sportive corespunzătoare, necesară efectuării procesului de instruire conform cerințelor diviziei, 4. totala inactivitate a biroului secției de fotbal în turul campionatului. „Nu m-a ajutat nimeni cu nimic. Am bătut numai la uși închise. Echipa este vitregită de orice fel de condiții..."* Exagerează antrenorul Iordănescu ? Nicidecum. În deplasare, la Anina, Electroputere a plecat cu o... dubă de pîine !? Acest singur exemplu spune totul.

• „CA SĂ ACTIVEZE, AR FI TREBUIT SĂ EXISTE. OR, EU N-AM AUZIT..." (George Popescu, **președintele clubului**).

N-a existat nici birou de secție, nici secție de fotbal. Așa că nu avea cum să se desfășoare o viață de secție. Tov. *George Popescu* a ținut însă să ne spună că pentru prima dată, în 1972, clubul și-a îndeplinit planul financiar la toate capitolele, dar că, pentru a se ieși din impasul actual, în care se află echipa de fotbal, este nevoie de un sprijin substanțial din partea tuturor forurilor locale. De acord. *Numai că... începutul trebuie să-l facă însuși clubul printr-o activitate mult mai eficientă decît pînă acum.* Abia după încheierea turului s-a trecut la reorganizarea (cam impropriu cuvîntul, din moment ce ființase doar cu numele) secției. Au fost cooptați în conducerea ei salariați cu prestigiu în uzină. Tot în aceste zile și-au adus... aminte *că există și o bază sportivă, cu un teren regulamentar care POATE fi nivelat, că vestiarele POT fi încălzite, că prin sitele dușurilor existente POATE curge și apă caldă, nu numai rece !* Președintele activ al noii secții de fotbal, Alexandru Ene ne-a vorbit și despre o reactivizare a membrilor susținători ai echipei din uzină, *vreo 3000 la număr*, despre o preocupare mai mare pentru soarta jucătorilor etc.

Acum. De ce tocmai acum ? Trebuia să ajungă echipa, din nou, cu sabia lui Damocles deasupra capului, pentru a se produce o oarecare efervescență în jurul ei pentru a se trece la o serie de măsuri ce trebuiau să fie materializate de multă vreme ? N-am primit răspunsurile așteptate. În schimb, am aflat, în continuare, alte motive datorită cărora Electroputere pendulează între retrogradare și rămînerea în Divizia B. Printre ele :

• „PREA MULȚI ANTRENORI S-AU PERINDAT, ÎN ULTIMII ANI, LA CONDUCEREA ECHIPEI..." (I. Amărăsteanu, **membru în consiliul clubului**, D. Popescu, **secretarul comitetului sindicatului**).

Se pare că greșeala cea mai mare, în această privință, s-a făcut în momentul cînd a fost destituit antrenorul Clement Iordănescu, cel la care s-a apelat atît de insistent, în vara trecută. După șase ani de activitate la Electroputere, cuiva nu i-au mai plăcut ochii celui ce se ocupa de pregătirea echipei, preferîndu-i pe aceia ai lui *Voroncovschi*, adus cu surle și fanfare de la Timișoara. *Voroncovschi n-a putut suporta însă... aerul de Craiova, a stat vreo cîteva luni, apoi a plecat fără să spună măcar la revedere. De atunci, aproape sezon de sezon, mereu altcineva s-a ocupat de pregătirea echipei.* În momentul prezenței noastre la Electroputere, circula cu insistență zvonul că antrenorul Iordănescu va fi din nou schimbat și că de această problemă se ocupă, în mod special, cineva de la consiliul local al sindicatelor !?! *„Nu sînt de acord cu schimbarea antrenorului* — sublinia Alexandru Ene, președintele noii secții de fotbal. *Ni se spune că nu mai are autoritate. Posibil să fie așa. Dar l-a ajutat cineva să-și mențină și întărească autoritatea față de jucători ? Nu. Dacă echipa se află într-o situație atît de precară, antrenorul e ultimul dintre vinovați..."* Inutile alte comentarii.

• „O ECHIPĂ NU POATE TRĂI DACĂ NU ARE UN IZVOR DIN CARE SĂ-ȘI TRAGĂ PUTEREA..." (Nicolae Pădureanu, **inginerul șef al fabricii de transformatoare**).

Nicolae Pădureanu este și președintele de onoare al clubului. Și unul dintre foarte puținii salariați din conducerea marii uzine pasionat de sport, care se străduiește să facă ceva, să dea o oarecare substanță preocupărilor de natură sportivă din uzină. *„N-au fost găsiți oameni capabili care să se ocupe cu tragere de inimă de organizarea activității sportive. Ajutorul tehnic primit din partea C.J.E.F.S. Dolj este egal cu zero* (n.n. de patru luni clubul are în schemă post liber de vicepreședinte cu probleme tehnice !?!). *Nici federația nu acordă atenția necesară necazurilor echipelor mai mici..."* În continuarea discuției, inginerul șef al fabricii de transformatoare a reușit să pună, fără sfială, degetul pe rana care doare cel mai mult. *„Electroputere a ajuns pe marginea prăpastiei pentru că nu are jucătorii care-i trebuie. Și nu-i mai are deoarece de patru ani, echipa de juniori a fost pur și simplu ignorată. Nimeni nu s-a mai ocupat de creșterea unor jucători ca Iulică Popa, Niculescu, Tacoi, Boșoteanu, Dascu, Bondrea care plecați de la noi au fost promovați..."*

Uzina Electroputere are un grup școlar profesional cu peste 2 500 de elevi și un liceu industrial cu alți 700—800 de elevi. Cînd cineva se ocupa serios de selecția, din rîndul acestora, a unor elemente talentate pentru echipa de juniori, jucători legați apoi moral și material de uzina care i-a crescut divizionara B, Electroputere, avea un lot de jucători foarte buni. Dar timp de aproape patru ani a existat un gol imens în această activitate și repercusiunile au devenit din ce în ce mai grave. Nu întîmplător, tocmai în această perioadă soarta echipei a atîrnat de un fir de ață, la sfîrșitul campionatelor.

Din toamna trecută, la echipa de juniori a fost readus antrenorul *Romeo Octavian*. S-a pornit serios la treabă, au fost organizate selecții, se acordă o atenție deosebită cîtorva tineri de certă perspectivă. *Niță, Scarlat* și *Grigore* sînt trei jucători care vor putea fi promovați în scurt timp. Alăturînd acest semn bun celorlalte, desprinse din raidul nostru efectuat la marea uzină craioveană (*• activizarea secției de fotbal, al cărei președinte de onoare este acum Victor Ionescu, directorul general al uzinei ; • pregătirea bună, făcută la Călimănești ; • atragerea, alături de echipă, a unui număr cît mai mare de susținători ; • întărirea disciplinei și muncii de educație cu jucătorii* etc), putem concluziona că divizionara B, Electroputere Craiova — ajutată acum, în ceasul al 12-lea — poate evita, încă o dată, în extremis, retrogradarea. Ulciorul nu merge însă de prea multe ori la apă. Adevărul acesta n-ar trebui să-l uite cei de la Electroputere.

Laurențiu DUMITRESCU

DIN NOU DESPRE METALURGISTUL CUGIR

AM PRIMIT O SCRISOARE

În numărul precedent al revistei am publicat în această pagină un material de analiză asupra stărilor de lucruri care au adus echipa Metalurgistul Cugir în pragul retrogradării din Divizia B. În acel material se vorbea și despre activitatea fostului antrenor al echipei, **Nicolae Petrescu**, despre faptul că el nu s-a mai prezentat în această iarnă la pregătirile echipei. Recent, el ne-a vizitat la redacție, rugîndu-ne să publicăm următoarea scrisoare:

Am citit cu atenție articolul apărut despre fosta mea echipă. Nu vreau să încerc a mă dezvinovăți ci doresc să fac unele precizări. **În luna august am fost solicitat de tovarășul V. Rapcea, vicepreședintele asociației sportive Metalurgistul Cugir, să preiau conducerea tehnică a echipei, întrucît fostul antrenor V. Tilmaciu a renunțat să mai antreneze formația din Cugir. Am fost de acord, fapt pentru care am și încheiat un contract pe termen de doi ani. Încă de la primele antrenamente am făcut apel la toate cunoștințele mele profesionale pentru ca echipa să poată păși în campionat bine pregătită să fac față cu succes jocurilor pe care le avea de susținut. Dar, după primele etape au apărut și primele greutăți. Mai mulți membri ai secției de fotbal au încercat să mă influențeze în privința alcătuirii formației, sugerîndu-mi diverse formule de echipă sau avînd preferințe pentru anumiți jucători, vîrstnici și cu randament scăzut. Permanentele divergențe dintre mine și membrii secției au culminat cu suspendarea mea pe timp de cinci zile (!) în săptămîna premergătoare etapei a XV-a a jocului cu Politehnica Timișoara disputat la Cugir. Pentru acel meci, de echipă s-au ocupat Alexandru Pașcanu și Ion Bundic, ambii de la centrul de copii și juniori. Am sesizat în scris această stare de fapte Colegiului central al antrenorilor, F.R.F. După cele cinci zile de interdicție, conducerea secției nu mi-a comunicat nimic în privința revenirii mele la echipă și astfel am fost pus în delicata situație de a deveni simplu spectator la programul de pregătire de care se ocupau în continuare. Al. Pașcanu și I. Bundic. Așa stînd lucrurile, era firesc să mă preocupe situația mea profesională fapt pentru care am solicitat în nenumărate rînduri conducerii secției să ia o hotărîre în privința persoanei mele. De fiecare dată primeam însă același răspuns evaziv din partea tov. Seadi Ion — secretarul asociației: „Deocamdată n-ai de ce să fii supărat. Leafa îți merge". Am plecat în concediu la București, iar la data de 10 ianuarie, cînd știam că este programată ședința de începere a pregătirii returului, am revenit la Cugir. Dar la acea ședință, la care conducerea asociației a convocat pe membrii secției, jucători și pe instructorul Bundic, căruia de fapt i s-a încredințat soarta echipei, eu nu am fost invitat. Într-o atare situație am făcut un memoriu la federație în care am arătat realitatea menționînd faptul că am părăsit motivat echipa, fiind veit înlăturat de conducerea asociației sportive Metalurgistul Cugir, și am plecat la București.**

Alte cauze care s-au repercutat negativ asupra activității mele. Lipsa de sprijin din partea conducerii asociației în luarea unor măsuri disciplinare ce se impuneau imediat. De exemplu, în cazul jucătorilor Tripa, Mateescu și Pîrvulescu, vinovați de repetate abateri de la conduita sportivă și cărora le-am cerut suspendarea, conducerea asociației a respins propunerea mea. O altă greșeală capitală a conducerii asociației s-a comis la alcătuirea lotului cu foarte mulți jucători plafonați, aduși la Cugir numai pentru numele lor, majoritatea dintre ei preocupați mai mult să ducă o viață comodă și mai puțin de depunerea unor eforturi susținute în vederea redresării echipei.

Aș fi lipsit de sinceritate dacă n-aș recunoaște că în perioada în care am funcționat ca antrenor la Cugir am avut și eu o seamă de lipsuri, am făcut unele concesii unor jucători, nu am dovedit în orice împrejurare fermitatea care trebuie să caracterizeze pe oricare antrenor. Sînt conștient de acest lucru, dar tot atît de adevărat este că atunci cînd muncești într-o colectivitate, oamenii de bună credință trebuie să te ajute la greu, mai ales că și unii și alții aveam de îndeplinit un singur obiectiv: menținerea echipei în Divizia B pe o poziție cît mai durabilă.

Cu respect
N. PETRESCU

N. R. Iată, deci, noi fapte revelatoare despre echipa Metalurgistul Cugir pe care reporterul nostru nu le-a putut afla de la fața locului. Publicăm această scrisoare în dorința de a da posibilitatea forului local, respectiv Consiliului Județean de Educație Fizică și Sport Alba, de care aparține amintita echipă, de a analiza situația precară existentă la Cugir și de a lua măsurile de rigoare. Credem că și Colegiul central al antrenorilor are datoria de a cerceta cazul și de a-și spune cuvîntul.

CU CITITORII • DIALOG • CU CITITORII • DIALOG •

• UN MUREȘEAN DESPRE DRAMA PROGRESULUI. Ștefan Domahidi (Tg. Mureș) consideră că, fiind sezon mort de fotbal, singurul lucru înțelept pe care-l poate face este să... citească tot ce se scrie despre cel mai îndrăgit dintre sporturi. L-a frapat în mod special un articol despre drama Progresului București, îl compătimește pe antrenorul Eugen Iordache și gîndește că **„această echipă care a avut atîția jucători buni și foarte buni ca Beldeanu, Dumitriu IV, Tănăsescu, Năstase, M. Sandu, Cassai, Dudu Georgescu, Grama etc. n-ar fi trebuit să se sfărîme ca un bibelou căzut dintr-o vitrină. Păcat, mare păcat. Clubul n-a reușit să-și păstreze bijuteriile. Sau n-a știut cum să „umble" cu ele?..."**

— Și una și alta, stimate tov. Domahidi. Cert este că Progresul nu și-a însușit încă marea artă de a-și păstra jucătorii.

„Unii dintre cei plecați, probabil, vor reuși să se mențină în această generală. Alții însă... Năstase și Dumitriu IV mă cam îngrijorează. La Steaua s-ar putea să se plafoneze. Ca atîția alții înaintea lor.

— Poate că nu va fi cazul lui Dumitriu IV și Năstase.

„Bine-ar fi. M-aș bucura mult pentru ei".

• O OLTEANCĂ — DOUĂ PASIUNI. După ce caută și găsește o... scuză pentru deranjul pe care ni-l pricinuiește prin a ne scrie, craioveanca Eugenia Papuc începe să facă unele mărturisiri : **„Sînt elevă a Liceului nr. 3 din Craiova. Prima mea mare pasiune este limba franceză pe care vreau să mi-o însușesc foarte bine. A doua, și vă rog să nu rîdeți, este fotbalul. Admir și susțin pe Universitatea noastră. Trebuie să vă mai spun că-i urmăresc aproape toate jocurile de pe stadionul „Central". Problema care se pune acum, între tur și retur, este dacă Marcu, Țarălungă, Strîmbeanu, Sameș vor cîștiga campionatul...".**

— Recent, la Herculane, toți jucătorii craioveni au „tras" cît au putut la antrenamente, cu gîndul — declarat — la una din cupele europene. Poate chiar prima. Așa că, să mai așteptăm.

„În toamnă, la meciul cu Jiul, deși portarul Ioan Gabriel a primit patru goluri, mie, vă spun sincer, mi-a plăcut cum a apărat. Fiind un portar nou în divizie aș dori să aflu cîteva date despre el...".

— Gabriel Ioan (Ioan fiind numele de familie) este bucureștean, are 20 de ani. A jucat la Steaua tineret-rezerve. Din vara anului trecut s-a transferat la Jiul (str. Ion Creangă) unde a și fost promovat de antrenorul Ștefan Coldum.

• DE CE A RĂMAS ACASĂ NUNWEILLER. Doi elevi de la Școala profesională de chimie din Tîrnăveni — **Valer Valea** și **Adam Ernö** vor să știe, în primul rînd, de ce a fost scos din echipa națională **Radu** Nunweiller și, în al doilea rînd, unde a mai jucat Mircea Lucescu înainte de a veni la Dinamo București. La prima întrebare singurul răspuns plauzibil nu-l poate oferi decît un singur om, **Valentin Stănescu.** Noul antrenor al „tricolorilor" încearcă să imprime echipei un alt mod de joc la mijlocul terenului. Dorește o trecere mai rapidă a baloanelor, prin această zonă, spre vîrfurile de atac. Și consideră că acest lucru îl pot face mai bine Dumitru, Dinu, Beldeanu, Dobrin. Asta nu înseamnă că Radu a ieșit total din vederile selecționerului. Referitor la a doua întrebare: **Mircea Lucescu,** înainte de a se transfera la Dinamo, a jucat la Sportul studențesc (pe atunci, Știința București), în Divizia B. Cînd a îmbrăcat tricoul echipei din șos. Ștefan cel Mare era deja internațional A.

•

PE SCURT. Marin Bălteanu (Cluj) : în 1966 — Dobrin, urmat de 2. Gh. Constantin 3. N. Coman 4. Ion Ionescu 5. Dan Coe, iar în 1967 — tot Dobrin, urmat de astă-dată de 2. Ghergheli 3. Pîrcălab 4. Dumitriu II 5. I. Nunweiller; Aurel Apostu (Oraș Gheorghe Gheorghiu-Dej) : Vasile Aelenei a fost junior pînă în vara lui 1972. Are deci 19 ani; Ioan Lespuc (Cluj) : 1. Nu avem datele solicitate 2. Iordache, fost la „U" Cluj, a apărut în lotul Sportului studențesc, club la care vrea să se transfere : Florica Morodan (Pîncota Arad) : Nu s-a renunțat definitiv la Radu Nunweiller. Dinamovistul face parte din lotul lărgit al „tricolorilor"; I. Vezeanu (Deva) : Adresați-vă antrenorului Mureșului, I. Vlad; Lucreția Năsăleanu (Lupeni) : Sătmăreanu de la Steaua s-a născut la Salonta — Bihor. Nu este căsătorit; G. Gheorghe (Sibiu) : Un jucător, odată suspendat de federație nu mai are drept de joc la nici o echipă pînă în momentul expirării pedepsei; Pavel Pela (str. Cercului nr. 23, Timișoara) — dorește să facă schimb de insigne; Vasile Creangă (Bîrlad) : Lui Stere Adamache îi puteți scrie pe adresa Steagului roșu, str. Poenilor nr. 5, Brașov; Emil Burcă (str. Vaslui 15, Cluj) are lipsă din colecția sa nr. 343 al revistei „FOTBAL". Cine i-l trimite?; Nicolae Paraschivoiu (com. Mihail Kogălniceanu Tulcea) : 1. Clubului Dinamo București îi puteți scrie pe adresa : șos. Ștefan cel Mare nr. 7—9. 2. Ar fi mai bine să mergeți la Delta și să discutați cu antrenorul acestei echipe; Angelica Chiuchiu (Galați) : 1. Sigur, jucătorilor cărora li se scrie pe adresa cluburilor lor, primesc scrisorile; 2. Nu știm dacă lui Dumitrache, pe care-l simpatizați foarte mult, îi plac porumbeii.